

V. 3, 4 Ó Rámo, zдалipak jsi rozjímal o mém učení?

VÁLMÍKI pokračoval: Jak se rozednělo, Ráma i jeho bratři vstali, provedli své ranní rituály a vydali se k domu mudrce Vasišthy. Mudrc již též vykonal své ranní

modlitby a nyní seděl pohroužen v meditaci. Počkali, až se zvedl, a pak všichni nasedli do kočáru a jeli ke královskému paláci. Když vešli do paláce, sám král Dašaratha udělal směrem k nim tři kroky a s náležitou poctou je přivítal.

Brzy dorazili i ostatní členové shromáždění, všichni zaujali svá místa a Dašaratha zahájil sezení.

DAŠARATHA řekl: Ó Požehnaný, doufám, že sis po včerejším výkladu dobře odpočinul. Všichni se cítíme povzneseni slovy nejvyšší moudrosti, která jsi k nám včera pronesl. Učení osvíceného mudrce rozpouští utrpení všech bytostí a obdařuje je blažeností. Pomáhá odstranit nečistoty způsobené předchozími činy a oslabuje špatné sklony jako chamtivost či lpění. Zpochybňuje též naše mylné přesvědčení o skutečnosti tohoto projeveného světa.

Ó Rámo, za plodný lze považovat jen den věnovaný uctívání mudrců. Každý jiný den je temnotou. Nyní máš nejlepší příležitost ptát se a učit od mudrce všechno, co je hodno poznání.

VASIŠTHA pravil: Ó Rámo, zдалipak jsi rozjímal o mém učení? Zдалipak jsi o něm v noci přemýšlel a vryl si je hluboko do svého srdce? Pamatuješ si má slova o tom, že člověk znamená mysl? Pamatuješ si do podrobností, co jsem ti řekl o stvoření vesmíru? Jedině časté připomínání si tohoto učení vnese do mysli člověka jasnost.

RÁMA řekl: Ó Pane, o všem jsem opravdu hluboce přemýšlel. Vzdal jsem se spánku a celou noc rozjímal o tvých osvícených slovech, abych pochopil Pravdu, již jsi naznačoval. Tak ji mám uchovánu ve svém srdci. Kdo by nepřijal tvé učení, když ví, že mu přinese nejvyšší blaženost? Zároveň je velmi příjemné naslouchat tvým slovům, která odstraňují pochybnosti a přinášejí zkušenosti, které nelze s ničím srovnat.

Ó Pane, pokračuj prosím ve svém skvělém výkladu.